

Mirakel-
svindlerne i
Berlangas nye
film „Los
Jueves,
Milagro!“

NYE BILLEDER fra Spanien af J. F. ARANDA

DEN GAMLE GENERATION (de instruktører, der begyndte deres karriere før den spanske borgerkrigs udbrud) er ved at gå i opløsning. *J. L. Sáenz de Heredia*, der i fyrrerne blev hyldet som det store navn, iscenesatte i 1955 en vulgær komisk episode-film „Historias de la Radio“ og filmer i øjeblikket sit teaterstykke „Faustina“ fra 1941. *Rafael Gil*, den anden statsprotegerede instruktør fra samme periode, er ved at være færdig med en ny version af sin bedste film, „Huella de Luz“ (1942), som var en poetisk, upræsentios komedie, der nu får pomp og pragt.

GENERATIONEN MELLEM DEN GAMLE OG DEN NYE: *Antonio del Amo*, som er en udmærket lærer og teoretiker ved filminstituttet IIEC, og som har skrevet nogle skuespil, der ambitionerede at være på højde med *García Lorcas*, deriblandt „Sierra Maldita“, arbejder for tiden på „El Sol Sale Todos Los Días“ med den interessante stjerne *Marisa de Leza* — *Maeso*, der også er en kompetent IIEC-lærer, og som har iscenesat en lidet overbevisende „El Alcalde de Zalamea“ (efter *Calderons* drama), forbereder „El Rey Baltasar“ efter manuskript af *Leonardo Martín*, der sammen med *Berlanga* skrev manuskriptet til „Calabuch“. *Ladislao Vajda*, der har skrevet ca. 30 lette komedier og operetter, kom pludselig noget længere med „Marcelino“. Han har også opnået betydelig succes med „Mi Tío Jacinto“, der ikke er så charmerende som „Marcelino“, men bedre.

DEN NYE GENERATION: *Nieves Condes*, som i „Condenados“ lancerede en ængstelig, men sund neorealisme, har svigtet med nogle forlorne polemiske melodramer („Los Peces Rojos“, 1955 — „Todos Somos Necesarios“, 1956) og forbereder „La Chica del Parador“. *Rovira Beletas* „Familia Provisional“ (manuskript af *Berlanga*, se artiklen om denne i „Kosmorama 19“) er endnu ikke blevet vist; det er derimod et dårligt kommercielt drama fra hans hånd. *José María Forqué*, en overspændt ung intellektuel, er — efter at have iscenesat nogle forvirrede, men bizarre film — faldet til ro med „Embajada en el Infierno“, en antirussisk film med et udsøgt dårligt manuskript. *Pedro Lazaga*, der gav løfter med „Cuerda de Presos“, er ikke kommet videre. *Ardavin*, der har begået dygtige thrillere i *Siodmak*-stilen, er ved at være færdig med „La Puerta Estaba Abierta“. Efter sin store succes med „Calabuch“ („Professoren holder Fridag“) er *L. G. Berlanga* netop blevet færdig med „Los Jueves, Milagro!“ (omtalt som „Miraklet“ i „Kosmorama 19“). Denne film er mere gennemarbejdet end de tidligere, men ejer også deres spontaneitet. Der er dog måske en fare for, at *Berlanga* vil bukke under for det utopiske og irrelle. *J. A. Bardem* har med „Calle Mayor“ skabt sin mest modne film. Det er nu meningen, at han skal arbejde i Frankrig, og han forbereder en film om olivenplukkernes liv.